

★

Азъ не зная, въ тази нощъ кжде е хвърлилъ котва той,  
и дали въвъ висинитѣ, срѣдъ атмосферата, трещеща  
отъ електрически змии, стрели и радиовълни,  
нашитѣ две мисли, литнали, нѣкжде се срѣщатъ.

Азъ не знамъ, надъ какви бездни неговиятъ взоръ витае,  
къмъ коя страна клони магнита устремътъ му таенъ:

Може би, на своя мостъ изправенъ бди, като изваянъ,  
и нѣмъ се взира въ заплашителния бунтъ на тъмнитѣ води,  
които искатъ да погълнатъ земя, небе, звезди,  
и смѣлия мореплавателъ,  
който гордъ на поста бди . . .

Може би, седи сега саминъ въ бѣлата каюта,  
надъ дългото писмо за менъ склонилъ умислено глава,  
и въ мѣрното полюшване, команди, тракане, — нечуто  
ми пише най-възторженитѣ, най-нѣжнитѣ въ свѣта слова,  
зове ме свой животъ и сънь,  
пжтеводителка звезда! . .